

[Domov](#) > ... > [Sprožitev Sodnega Postopka](#) > [Evropski Pravosodni Atlas Za Civilne Zadeve](#) > [Spor Majhne Vrednosti](#) > [Hungary](#)

Spor majhne vrednosti

Madžarska

Madžarska

ISKANJE PRISTOJNIH SODIŠČ/ORGANOV

Z iskalnikom boste lahko poiskali sodišče(-a)/organ(-e), pristojne za posamezen evropski pravni akt. Opozorilo: čeprav si prizadevamo zagotoviti točnost rezultatov, nekateri izjemni primeri v zvezi z ugotavljanjem pristojnosti morda niso zajeti.

Člen 25(1)(a) Pristojna sodišča

V skladu s členom 599 *zakona CXXX iz leta 2016 o zakoniku o civilnem postopku* je za evropski postopek v sporih majhne vrednosti izključno krajevno pristojno okrožno sodišče (*járásbíróság*), ki deluje na sedežu deželnega sodišča (*törvényszék*), v Budimpešti pa osrednje okrožno sodišče v Budimu (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Člen 25(1)(b) Načini sporočanja

Glede začetka postopka *Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti* (v nadaljnjem besedilu: Uredba) določa, da tožeča stranka začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti z izpolnitvijo standardnega obrazca zahtevka A iz Priloge I k Uredbi, ki ga vloži pri pristojnem sodišču neposredno, po pošti ali s katerim koli drugim načinom sporočanja, kot je telefaks, elektronska pošta ali drugo elektronsko sredstvo, ki je sprejemljiv v državi članici, kjer se postopek začne (člen 4(1) Uredbe).

Iz pravil Uredbe izhajajo, da se lahko zahteva predloži pisno. Standardni obrazec zahtevka A se lahko izpolni in vloži pri sodišču ali pošlje sodišču po pošti, lahko pa se vloži elektronsko v skladu z informacijami iz oddelka tega informativnega lista, ki se nanaša na člen 25(1)(d).

Člen 600(1) zakonika o civilnem postopku določa, da lahko tožeča stranka zahtevek vloži tudi ustno pri pristojnem okrožnem sodišču, ki nato zahtevek evidentira z uporabo predpisanega standardnega obrazca. Ta določba je v skladu s členom 11 Uredbe, ki določa praktično pomoč pri izpolnjevanju obrazcev.

Člen 25(1)(c) Organi ali organizacije, ki zagotavljajo praktično pomoč

Člen 6 *odloka št. 14/2002 z dne 1. avgusta 2002 ministra za pravosodje o pravilih sodne uprave* določa, da urad sprejema stranke vsak delovni dan v času, ki ga določi predsednik sodišča ali v primeru okrožnih sodišč predsednik deželnega sodišča. Na oglasni deski, ki mora biti na sodišču javno dostopna, mora biti navedeno, kje in kdaj lahko stranke vložijo svoje zahtevke ali pritožbe, kdaj in kje lahko najdejo informacije, kdo je upravičen do prejemanja vlog, kdaj in v katerem prostoru sodišča, in poudarjeno, da je mogoče vloge oddati tudi v poštni predal na sodišču. Sodišče lahko informacije zagotovi tudi elektronsko in jih objavi na internetu.

V skladu z odlokom št. 14/2002 o pravilih sodne uprave sodišča strankam zagotavljajo praktično pomoč med uradnimi urami, dodatne informacije pa so na voljo na spletnem naslovu <http://www.birosag.hu/>.

V skladu z *zakonom LXXX iz leta 2003 o pravni pomoči* pravni pomočniki med drugim zagotavljajo pravne

nasvete strankam ali pripravljajo vloge ali druge dokumente, za katere zakonske takse in stroške pravnim pomočnikom namesto stranke plača ali vnaprej plača država. Pomoč je namenjena strankam, ki iščejo pravni nasvet o svojih postopkovnih pravicah in obveznostih ali ki pripravljajo vlogo, da bi v zadevi podale nadaljnje pravne izjave. Stranke morajo spadati v skupine oseb, določene v členih 4 do 9 zakona LXXX iz leta 2003, njihovi dohodki ne smejo presežati zneskov, določenih v navedenih členih, prav tako zanje ne smejo veljati pogoji iz člena 10 zakona LXXX iz leta 2003, s katerimi je izključena upravičenost do pomoči.

Če postopek že poteka, člen 11(1) zakona LXXX iz leta 2003 določa, da v okviru pravne pomoči država zagotovi pravno zastopanje tožeči stranki, toženi stranki, intervenientu (tretji osebi), zainteresirani strani, vlagatelju zahtevka in nasprotni stranki ter v skladu z zgoraj navedenimi določbami vnaprej plača ali nosi stroške postopka v imenu stranke. Poleg pogojev, določenih v zakonu LXXX iz leta 2003, se stranke štejejo za upravičene, tudi če so oproščene plačila. Stranke so upravičene do pomoči, če zaradi pomanjkanja pravnega znanja ali zapletenosti zadeve ne bi mogle zastopati svojih interesov ali učinkovito uveljavljati svojih procesnih pravic, če bi se v postopku zastopale same.

Člen 25(1)(d) Načini elektronskega vročanja in sporočanja ter načini za izražanje privolitve vanje

Člen 13 Uredbe določa pravila o vročanju listin in druge pisne komunikacije.

Za zagotovitev, da komunikacija s sodiščem v sodnih postopkih poteka čim bolj celovito in po možnosti elektronsko, zakonik o civilnem postopku določa, da je elektronska komunikacija s sodiščem mogoča in deloma obvezna. Na podlagi zakonika o civilnem postopku in v skladu z določbami točke (e) lahko stranke ali njihovi zastopniki izberejo elektronsko komunikacijo oziroma morajo s sodiščem komunicirati z elektronskimi sredstvi, če se to od njih zahteva.

Stranke, ki komunicirajo elektronsko, pošljejo obrazec zahteve ter vse druge vloge in dokumentarna dokazila sodišču z uporabo podporne storitve za predložitev obrazcev (tako da izpolnijo elektronske obrazce, ki ustrezajo tehničnim specifikacijam, in se uspešno elektronsko identificirajo).

Elektronska komunikacija s sodišči poteka prek treh komunikacijskih kanalov:

- poštnega predala, ki zahteva registracijo v centralnem sistemu za registracijo strank (pomnilniški prostor, ki se šteje za varen naslov za vročanje in je na voljo za osebno administracijo, nekoč imenovan portal za stranke),
- uradnega poštnega predala (rezerviranega za uradno elektronsko komunikacijo upravnih organov),
- podjetniškega portala (pomnilniški prostor, ki se šteje za varen naslov za vročanje in je na voljo za poslovne organizacije in posamezne odvetnike, odvetnike Evropske skupnosti ter posamezne patentne odvetnike).

Katera koli fizična oseba lahko zaprosi za registracijo v centralnem sistemu za registracijo strank pri registracijskem organu (v vladnih pisarnah za stranke, vladnih informacijskih pisarnah (*Kormányablak*), pisarnah za stranke davčnih organov, ambasadah in nekaterih poštah) ali elektronsko z veljavno osebno izkaznico, izdano po 1. januarju 2016. Za osebno registracijo sta potrebna uradni dokument, ki potrjuje identiteto (osebna izkaznica, potni list, vozniško dovoljenje v obliki kartice), in e-naslov. Tuji državljani, ki niso zajeti v registru osebnih podatkov in naslovov, se identificirajo s potnim listom ali po potrebi z dovoljenjem za prebivanje. Državljan držav članic EGP, ki niso zajeti v registru osebnih podatkov in naslovov, se identificirajo s potnim listom ali drugim uradnim dokumentom, ki potrjuje njihovo identiteto. Ob registraciji morajo stranke dokazati svojo identiteto in podpisati izjavo o strinjanju z obdelavo podatkov. Osrednji urad nato podatke preveri v registru osebnih podatkov in naslovov (ali v primeru tujcev, ki v njem niso zajeti, v registru tujcev). Poleg teh podatkov sta potrebna še edinstveno uporabniško ime in e-naslov, saj se fizični osebi na ta naslov pošlje enkratna koda, ki jo potrebuje za prvo prijavo.

Podjetniškemu portalu in uradnemu poštnemu predalu je skupno, da morajo uporabniki imeti posebne pravice za njuno uporabo. Uradni poštni predal lahko uporabljajo organizacije, ki se vključijo v centralni sistem. Storitve podjetniškega portala lahko uporabljajo poslovne organizacije in pravni zastopniki.

Stranke, ki komunicirajo elektronsko, morajo svojo vlogo poslati v obliki obrazca, če je tak obrazec zagotovil predsednik nacionalnega urada za sodstvo. Če obrazec ni na voljo, morajo stranke, ki komunicirajo elektronsko, svojo vlogo in njene priloge naložiti v eni od oblik datoteke, ki jih sprejema predsednik nacionalnega urada za

sodstvo in so objavljene na osrednjem spletišču sodišč (<http://www.birosag.hu/>). Za prenos obrazcev morajo imeti stranke nameščeno posebno programsko opremo za izpolnjevanje obrazcev (*Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram (ÁNYK)*), da lahko izpolnijo obrazce in kot priloge naložijo elektronske dokumente. Vloga in njene priloge morajo biti sodišču poslani elektronsko podpisane ali overovljene s storitvijo za avtentikacijo dokumentov, ki temelji na identifikaciji. Osrednje spletišče sodišč zagotavlja praktične informacije za izpolnitev obrazca. Če vloga ne izpolnjuje zahtev informacijske tehnologije, so stranke, ki komunicirajo elektronsko, o tem neposredno obveščene v okviru postopka predložitve vloge. Če vloge, ki jih naložijo stranke, ki komunicirajo elektronsko, izpolnjujejo zahteve informacijske tehnologije, se jim prek storitvenega sistema pošlje potrdilo o prejemu. Šteje se, da je bila vloga sodišču vročena ob času, navedenem v potrdilu.

Sodišče strankam, ki komunicirajo elektronsko, pošlje potrdilo o prejemu vseh vlog prek storitvenega sistema (samodejno) (člen 75/C odloka št. 14/2002 o pravilih sodne uprave).

Stranke, ki komunicirajo elektronsko, so o prejemu dokumentov obveščene z elektronskim sporočilom, do dokumentov pa dostopajo s klikom na povezavo do dokumenta. S klikom na povezavo se ustvari elektronsko potrdilo o prejemu, v katerem so navedeni ime pošiljatelja in naslovnika, številka zadeve in datum prejema dokumenta, to potrdilo pa se pošlje sodišču in strankam, ki komunicirajo elektronsko. Elektronsko potrdilo o prejemu in poštno potrdilo o prejemu iz zakonika o civilnem postopku izpolnjujeta zahteve glede potrdil o prejemu iz člena 13(1) Uredbe. Če je v storitvenem sistemu prikazano, da dokument ni bil prejet kljub dvakratnemu uradnemu obvestilu, se šteje, da je bil vročen peti delovni dan po datumu, navedenem v drugem potrdilu o uradnem obvestilu.

Člen 25(1)(e) Osebe ali poklici, ki morajo sprejeti vročitev listin ali drugega pisnega sporočanja v elektronski obliki

Člen 13 Uredbe določa pravila o vročanju listin in druge pisne komunikacije.

Za zagotovitev, da komunikacija s sodiščem v sodnih postopkih v čim širšem okviru in v čim več primerih poteka elektronsko, zakonik o civilnem postopku določa, da je elektronska komunikacija s sodiščem mogoča in v nekaterih primerih obvezna.

V skladu z referenčnim pravilom, določenim v členu 608 zakonika o civilnem postopku, so v *zakonu CCXXII iz leta 2015, ki določa splošna pravila o elektronski upravi in storitvah zaupanja*, našteje skupine oseb, za katere je elektronsko komuniciranje obvezno.

V skladu s členom 9(1) zakona CCXXII iz leta 2015 je, če ni z zakonom ali mednarodno pogodbo v skladu z obveznostjo iz te pogodbe določeno drugače, elektronska komunikacija obvezna za

(a) naslednje subjekte, kadar delujejo kot stranke:

(aa) gospodarske subjekte,

(ab) državo,

(ac) lokalne upravne organe,

(ad) proračunska telesa,

(ae) generalnega državnega tožilca,

(af) notarje,

(ag) organe javnega sektorja,

(ah) druge upravne organe, ki niso zajeti v točkah (ac) do (ag), in

(b) pravne zastopnike strank.

V skladu s členoma 608(2) in 75(1) zakonika o civilnem postopku se za pravne zastopnike štejejo:

- (a) odvetniki in odvetniške pisarne;
- (b) pravni svetovalci odvetniške zbornice v zadevah, opredeljenih z zakonom o pravni praksi;
- (c) sodnik in sodni tajnik, ki je pooblaščen za zastopanje sodišča in je pravna oseba;
- (d) generalni državni tožilec, ki je pooblaščen, da zastopa generalno državno tožilstvo;
- (e) odvetniški pripravniki in pravni poročevalci (če jim je sodelovanje v zadevah dovoljeno v skladu z zakonikom o civilnem postopku) ter
- (f) druge osebe, opredeljene z zakonodajo.

Člen 25(1)(f) Sodne takse in načini plačila

V skladu s členom 74(1) *zakona XCIII iz leta 1990 o dajatvah* ima stranka, ki je začela postopek, možnost – če so izpolnjeni tehnični pogoji za to –, da vse sodne takse namesto s kolki plača prek elektronskega plačilnega in poravnalnega sistema, kar velja za vse sodne postopke (začete z vlogo v tiskani ali elektronski obliki). Elektronski plačilni in poravnalni sistem je osrednja elektronska plačilna storitev (s pridruženim poravnalnim sistemom), ki strankam omogoča, da izpolnijo plačilne obveznosti do organov, ki zagotavljajo elektronsko upravo, tudi elektronsko, in sicer z uporabo bančne kartice, virtualne bančne kartice ali spletenega bančništva v okviru elektronske uprave.

V skladu s členom 42(1) *zakona XCIII iz leta 1990 o dajatvah* splošna stopnja sodnih taks znaša 6 % vrednosti predmeta spora v pravnem postopku in 3 % vrednosti predmeta spora v nepravdnem postopku. V skladu s členom 46(1) *zakona XCIII iz leta 1990* je za pravna sredstva zoper sodbe treba plačati takso v višini 8 % vrednosti predmeta spora.

Člen 25(1)(g) Postopek v zvezi s pravnimi sredstvi in sodišča, pri katerih se lahko vložijo pravna sredstva

Redno pravno sredstvo, pomembno za namene Uredbe, je pritožba, izredni pravni sredstvi pa sta obnova postopka in zahteva za preskus.

Postopek na drugi stopnji pritožnik začne na podlagi pritožbe, ki jo v pisni obliki vloži pri prvostopenjskem sodišču. Stranke in osebe, ki jih odločba zadeva, se lahko pritožijo zoper del, ki se nanaša nanje. Rok za vložitev pritožbe je 15 dni od datuma uradnega obvestila o odločbi.

V pritožbi morajo biti navedeni številka sodbe, izpodbijane v pritožbenem postopku, in določba ali del sodbe, ki se izpodbija v pritožbenem postopku, veljavna zahteva, naj drugostopenjsko sodišče spremeni ali razveljavi izpodbijano določbo ali del prvostopenjske sodbe, materialna ali postopkovna kršitev, s katero pritožnik utemljuje pritožbo, razen če izvajanje pristojnosti za preskus ni pogojeno s kršitvijo zakona. Praviloma mora drugostopenjsko sodišče o pritožbi odločiti brez obravnave, razen če katera od strank zahteva, naj se opravi obravnava, če sodišče meni, da je ta utemeljena, ali če je treba zbrati dokaze, ki se uporabijo na obravnavi. Predlog za obnovo postopka se lahko vloži zoper pravnomočno sodbo in katero koli odločbo z enakim učinkom, če:

- (a) stranka predloži kakršno koli dejstvo ali dokaz ali kakršno koli pravnomočno sodno ali drugo uradno odločbo, ki je sodišče ni upoštevalo v postopku, če bi njeno prvotno upoštevanje vodilo do ugodnejše odločitve za stranko;
- (b) je stranka v postopku izgubila zaradi kaznivega dejanja sodnika, ki je sodeloval pri izreku sodbe, ali kaznivega dejanja nasprotne stranke ali katere koli osebe v nasprotju s pravom;
- (c) se stranka sklicuje na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice, izdano v njeni zadevi, s katero je ugotovljena kršitev ene od pravic, določenih z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisano v Rimu 4. novembra 1950, ki je bila razglašena z zakonom XXXI iz leta 1993, in njenimi dodatnimi protokoli, če pravnomočna sodba v tej zadevi temelji na isti kršitvi in Evropsko sodišče za človekove pravice stranki ni dodelilo nobenega nadomestila ali pa škode ni mogoče povrniti z odškodnino;
- (d) je bila še pred sprejetjem zadevne sodbe sprejeta pravnomočna sodba, ki se nanaša na isto pravico;

(e) je bil tožbeni predlog ali kateri koli drug dokument stranki vročen z javno objavo, s čimer so bile kršene določbe o osebni vročitvi z javno objavo (člen 393 zakonika o civilnem postopku).

Predlog za obnovo postopka se vložijo v šestih mesecih, pri čemer začne ta rok teči z dnem, ko izpodbijana sodba postane pravnomočna, če je bila stranka naknadno seznanjena z razlogom za obnovo postopka ali je imela zatem priložnost vložiti predlog za obnovo postopka, pa začne teči na zadevni dan. Obnova postopka ni možna po petih letih od dne, ko je sodba postala pravnomočna; neupoštevanja tega roka ni mogoče utemeljiti z nobenim razlogom. V predlogu za revizijo morata biti navedeni sodba, v zvezi s katero se predlaga obnova postopka, in vsebina odločitve, ki jo stranka želi doseči. V predlogu morajo biti navedeni dejstva in dokazi, na katerih temelji obnova postopka, priloženi pa mu morajo biti ustrezni dokumenti. Če je predlog podan več kot šest mesecev od datuma, ko je izpodbijana sodba postala pravnomočna in zavezujoča, morajo biti navedeni razlogi.

Predlog za revizijo je treba pisno vložiti pri prvostopenjskem sodišču, ki je odločalo v postopku. Stranka lahko predlog tudi vnese v zapisnik. Sodišče, pristojno za odločanje o obnovi postopka, je prvostopenjsko sodišče, ki je odločalo v postopku v glavni stvari. V skladu z zakonikom o civilnem postopku je treba, če se obnova postopka dovoli, znova soditi v okviru meja, začrtanih v predlogu. Sodišče potrди sodbo, izpodbijano v predlogu za revizijo, glede na rezultat obnove postopka v zadevi; če jo deloma ali v celoti razveljavi, pa sprejme novo odločbo v skladu z zakonom (členi 392–404 zakonika o civilnem postopku).

Ob upoštevanju izjem, določenih z zakonom, se lahko meritorna odločba drugostopenjskega sodišča, ki je postala pravnomočna in zavezujoča, izpodbija s preskusom kot izrednim pravnim sredstvom. Če ni drugače določeno z zakonom, je predmet preskusa pravnomočna meritorna sodba ali pravnomočna in zavezujoča meritorna odločba.

Stranka ali katera koli oseba, ki jo sodba zadeva, lahko pri vrhovnem sodišču (*Kúria*) zahteva preskus pravnomočne meritorne sodbe ali pravnomočne in zavezujoče meritorne odločbe v zvezi z določbo, ki jo zadeva, s sklicevanjem na kršitev, ki vpliva na vsebino zadeve, ali na odstopanje od objavljene odločitve vrhovnega sodišča v zvezi s pravnim vprašanjem.

Načeloma preskus ni dovoljen v premoženjski zadevi, v kateri vrednost, izpodbijana v zahtevi za preskus, ne presega 5 milijonov HUF.

Vendar lahko vrhovno sodišče v zgoraj opisanem primeru preskus izjemoma dovoli, če je preučitev kršitve, ki vpliva na vsebino zadeve, upravičena s potrebo po zagotavljanju enotnosti ali nadaljnega razvoja sodne prakse, posebnim pomenom postavljenega pravnega vprašanja ali njegovim družbenim pomenom ali, če ni odločitve drugostopenjskega sodišča, s potrebo po predhodni odločbi Sodišča Evropske unije. Stranka lahko predlog za odobritev preskusa vložijo pri prvostopenjskem sodišču v 45 dneh od uradnega obvestila o sodbi.

V predlogu za odobritev preskusa morajo biti navedeni sodba, zoper katero stranka zahteva preskus, kršitev, ki vpliva na vsebino zadeve, natančen sklic na kršeni zakon ter pravni razlogi in vprašanja, na katerih temelji odobritev.

Predlog za preskus je treba vložiti pri sodišču, ki je izdalo prvostopenjsko odločbo, v 45 dneh od datuma uradnega obvestila o odločbi. Predlog za preskus mora izpolnjevati splošne zahteve za vloge in mora vključevati priloge iz člena 413 zakonika o civilnem postopku. Vrhovno sodišče praviloma odloča o predlogih za revizijo zunaj obravnave (členi 405–424 zakonika o civilnem postopku).

Člen 25(1)(h) Postopek v zvezi s preskusom sodbe in sodišča, ki so pristojna za takšen preskus

V skladu s členom 18(1) Uredbe je za odločanje o predlogu za preskus pristojno sodišče, ki je izdalo sodbo v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti. Opis sodišč, ki so pristojna za izvedbo postopka in s tem za izdajo sodbe, je na voljo v delu informativnega lista, ki se nanaša na člen 25(1)(a).

Na podlagi člena 19 Uredbe zadevna pravila zakonika o civilnem postopku urejajo tudi postopek predloga za preskus v zadevah, razen če člen 18 Uredbe določa drugače.

Med določbami, ki urejajo evropski postopek v sporih majhne vrednosti, zakonik o civilnem postopku vsebuje posebna pravila glede preskusa v skladu s členom 18 Uredbe (člen 602(1) do (3) zakonika o civilnem postopku). Zakonik o civilnem postopku izrecno določa, da za preskus veljajo pravila o preverjanju neukrepanja, izključuje

vložitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje v primeru neupoštevanja roka za vložitev pritožbe v zvezi s pravnim vprašanjem in ne priznava pravice do pritožbe zoper sklep sodišča, s katerim se predlog za preskus zavrne po uradni dolžnosti.

Na podlagi tega se razlogi za preskus in okoliščine, na katerih preskus temelji, navedejo v predlogu za preskus v skladu s členom 18 Uredbe. Predlog nima odločilnega učinka na izvršitev sodbe. Če pa je uspeh predloga verjeten, lahko sodišče odredi odlog izvršitve odločbe po uradni dolžnosti brez zaslišanja nasprotne stranke. Sodišče lahko na zahtevo spremeni odločitev o odlogu. Če je preskus izključen po zakonu ali je predlog vložen prepozno, se predlog zavrne brez vsebinske preučitve. Sodišče lahko pred odločanjem o predlogu zasliši stranke. Ali so izpolnjeni osnovni pogoji za predlog, se oceni *ex aequo et bono*. Če sodišče predlog odobri, se postopek ponovi v potrebnem okviru. Zoper odločitev o zavrnitvi predloga se lahko vložijo pritožbe.

Člen 25(1)(i) Sprejemljivi jeziki

Zakonik o civilnem postopku določa, da postopek poteka v madžarskem jeziku (člen 113(1) zakonika o civilnem postopku). Zakonik o civilnem postopku tudi določa, da če ni z zakonom, zavezujočim pravnim aktom Evropske unije ali mednarodno konvencijo določeno drugače, morajo biti vloge, naslovljene na sodišče, vložene v madžarščini, v madžarščini pa se vročijo tudi akti in odločitve sodišča. Zakon tudi določa, da je vsak upravičen do uporabe maternega jezika v ustnih sodnih postopkih, v skladu s področjem uporabe mednarodne konvencije pa lahko uporablja svoj materni jezik, regionalni jezik ali jezik nacionalne manjšine. Sodišče imenuje tolmača ali prevajalca, če je to potrebno za uveljavitev teh pravic ali je kako drugače potrebno v skladu z določbami tega zakona, ki se nanaša na uporabo jezikov. Na podlagi posebnih pravil o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti zakonik o civilnem postopku določa, da lahko sodišče stranki odredi predložitev sodno overjenega prevoda katerega koli dokumenta, ki ga je predložila, samo če ni drugega načina za ugotovitev pomembnih dejstev v zadevi (člen 600(5) zakonika o civilnem postopku).

Madžarska razen svojega jezika ne navaja – v okviru svoje pravice, da to stori, v skladu s členom 21a(1) Uredbe – drugega uradnega jezika, ki ga lahko sprejme za uradni jezik potrdila.

Člen 25(1)(j) Organi, pristojni za izvršbo

Naloge za izvršbo na Madžarskem lahko v zadevah, ki spadajo na področje uporabe Uredbe, izda okrožno sodišče, ki deluje na sedežu deželnega sodišča na ozemlju, na katerem ima dolžnik stalno prebivališče, če tega ni, pa v kraju, kjer je premoženje, ki je lahko predmet izvršbe, v kraju sedeža madžarske podružnice podjetja, registriranega v tujini, ali v primeru neposrednega trgovskega zastopništva v kraju sedeža podružnice ali agencije; v Budimpešti je pristojno osrednje okrožno sodišče v Budimu.

Sodišče, ki vodi izvršbo, ima na Madžarskem pravico sprejeti ukrepe, navedene v členu 23 Uredbe. V madžarskem pravu je sodišče, ki vodi izvršbo, sodišče, pri katerem je bil imenovan neodvisni sodni izvršitelj v zadevi.

■ Zadnja posodobitev: 09/12/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.